

družni praznik. Na razpolago so prometna sredstva, zato naj noben absolvent ne ostane domal — Tajništvo ZAKS, Maribor.

Ravnateljstvo kn.-šk. dijaškega semenišča v Mariboru prosi preč. gg. dušne pastirje, da opozorijo starše, ki nameravajo dati svoje sinove v ta zavod, na sledeče: V zavod se sprejemajo le dijaki, ki obiskujejo državno klasično gimnazijo v Mariboru, in to tudi prvošolci. Prvošolci pa morajo poprej napraviti sprejemni izpit za srednjo šolo. Ta sprejemni izpit se vrši na drž. klasični gimnaziji v Mariboru 26. junija. Par dni poprej naj starši bodisi osebno bodisi po pošti vložijo na ravnateljstvo drž. klasične gimnazije prošnjo za pripustitev k sprejemnemu izpitu. Prošnja mora biti kolkovana z 10 Din kolikom, priložena pa morata biti krstni list in zadnje šolsko spričevalo. Po opravljenem sprejemnem izpitu naj se starši z dijaki predstavijo ravnateljstvu dijaškega semenišča, kjer bodo zvedeli za ostale pogoje, ki se tičejo sprejema v dijaško semenišče.

Tvrška J. Hutter in drug v Mariboru naznaja, da je izpopolnila popolnoma stalež (številčno stanje) svojega delavstva in da daljne prošnje za sprejem v službo ne more vpoštevati ter da na dopise s prošnjami za službe in drugimi željami ne bo več odgovarjala.

Zadnje ostanke velikanske partije čevljev prodaja še Stermecki po 23, 33, 39, 49 Din, prej pa čez 200 Din.

Naplavljeno truplo splavarja. Poročali smo, da je utonil v Bezeni pri Rušah splavar Konrad Završnik. Njegovo truplo je naplavila Drava pri Ptuj.

Truplo neznanega, kakih 35 let starega moškega so našli te dni pri brodu v Črncih nad Apačami v tako zvanem Murskem ro-kavu.

Prj. ljudeh, nagnjenih k maščobi, se izkaže naravnost.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica kot zanesljivo in prijetno učinkujoče sredstvo za iztrebljanje, ki se more tudi dolgo uporabljati brez posebne dijet.

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

»Ta nekdo je ali norec ali pa lažnivec. Ali meniš, da bi šlo toliko ljudi, kakor si jih videl, da so pri šmarnskem misijonu šli, in bi se spovedali, ko bi spovedniki smeli kaj ziniti o tem, kar pri spovedi čujejo? Ali pa si morda že čul kdaj, da se je iz spovednice kaj razvedelo?«

Nevoljno je odkimal.

»Ne daj se ogoljufati! Meni verjemi! Kar ti jaz rečem, je resnica, in jaz vem, da je tako,« je dejala odločno in s poudarkom. »Prisegam ti na svojem poštenju in zveličanju.«

Ni več dvomil. Bil pa je toliko prevzet, da ji tega ni hotel priznati. Čez malo časa je dejal brez prave zveze:

»Ne misli, da sem čisto izgubljen! Imam že tudi vero, večkrat molim; toda k spovedi ne pojdem nikoli. Jaz bom že sam opravil z Bogom.«

»Če bo le Bog tudi sam hotel s teboj opraviti!« mu je odvrnila. »Saj je vendar duhovnike zato postavil, da ti namesto njega odvezujejo od grehov.« Ta hip se je oglasila bolnica. Preden sta stopila k nji v sobo, mu je dekle še pošepetalo:

»Ne smeš mi zameriti! Žaliti te nisem hotela, le resnico povedati.«

Notri je vprašala Cenca:

»Otroka, kaj pa sta imela, da sta bila tako glasna? Menda se vendar nista kregala?«

»Ne, ne,« je odgovoril jagar; »Veronika mi ni

Ali gospodinja lahko zbira bogastvo? To se lahko z mirno vestjo potrdi, ako se pomisli na vsoto, ki tiči v dobro ohranjenem zakladu perila. Ako bi se moralo gospodinjstvo vedno znova oskrbovati z novim perilom, bi bila domača blagajna kaj hitro izčrpana. Gospodinja stori radi tega vse, kar je mogoče, da ohrani svoje perilo čim dalj časa snežnobelo in lepo. Ona dela tako, kakor se je naučila od svoje matere in stare matere, za pranje in nego svojega perila uporablja samo dobro Schichtovo milo znamke »Jelen«.

Obžalovanja vredni slučaj.

S takim početjem se ne bodo oprali. Ob smrti visokošolca Dolinarja so bili izdani večji ter manjši letaki s črnim robom. Letaki so bili nalepljeni po Mariboru in so opozarjali poštene Slovence na vse obsodbe vredne zločin in vabili na pogreb v Konjicah. Na vodilnih JNS mestih so nahujskali mladino, ki je v nočnih urah trgala letake ter jih mazala s črnilom. V par slučajih je posegla vmes policija. Maribor je v znak žalosti razobesil črne zastave. JNSarji so pošiljali hišnim posestnikom telefonične grožnje, da morajo zastave umakniti, ali pa da jih ne smejo razobesiti. JNS je slično kakor v Ljubljani poskušala tudi v Mariboru, da bi kolikor mogoče zbrisala krivdo in zmanjšala splošno ogorčenje radi umora v Prihovi. Z različnimi nasilnimi nastopi pa so JNSarji dosegli ravno nasprotno, kar so nameravali. S trganjem in mazanjem lepakov so dokazali pred vso javnostjo, da so oni povzročitelji krvavega dejanja, nad katerim se zgražajo poštenjaki po vsej državi in zahtevajo obsodbo krivcev.

Posestnico okradel. Na Pobrežju pri Mariboru je neznan storilec izmaknil iz stanovanja posestnice Katarine Šventner Din 6500.

Kaj vse kradejo brezposelni potepuhi. V Avstriji v okolici Lipnice je bilo v zadnjem času vlomljeno v več shramb gasilskih društev. Vlomilci so kradli gasilske cevi. Izvršenih je bilo osem vlomov in odnešenih za 40.000 Din cevi. Orožniki iz

Ernovža so prijeli te dni potepuha, ki je imel v nahrbtniku dve cevi in je izpovedal, da se piše Martin Senčar ter je doma iz Podvincev pri Ptuj. Priznal je, da je vlamljal v avstrijske gasilske domove s tovarniškim delavcem Francem Peršak iz Maribora. Izmikala sta cevi, katere sta prodajala gasilskim društvom po okolici Maribora, ne da bi bila ta znala, da gre za ukradeno robo.

3000 Din vredna kobila ukradena. Posestniku Valentinu Brezniku v Zg. Porčiču pri Sv. Lenartu v Slov. goricah so najbrž klateči se cigani ukradli 3000 Din vredno kobilo.

70 letna mati žrtev prepira med sinoma. Iz Poljčan poročajo: Na večer sta se vrnila brata 36 letni Ivan Vanček in 30 letni Alojz iz Zabljeka domov. Sprla sta se med seboj, ker sta bila pijana. Mlajši je očital starejšemu brezdelje ter pijančevanje. Iz krega se je razvil spopad in mlajši je potegnil nož, da na krvav način obračuna z bratom. V trenutku zamahljaja z nožem je stopila med sina 70 letna mati, katero je zadel Alojz z nožem v prsa. Nesrečna mati ima hudo rano med drugim ter tretjim rebrom in prerezan sapnik.

V pretepu nevarno zaboden. V Stogovcih v Apaški kotlini je prišlo v vinotoču do pretepa. 57 letni Jožef Schwinger, posestnik v Drobincih, je zabodel z nožem v prsa in je nevarno ranil 35 letnega Jožefa Schmidta, posestnika v Zibereh. Hudo ranjenega so oddali v bolnišnico v avstrijsko Radgono.

V vodo. Iz Selščice pri Soteski v okolici Škofje Loke so potegnili utopljenega 33 let starega posestnikovega sina Franca Gartnerja iz Stiprnika. Obstoja sum, da je fant najbrž sam skočil v vodo radi nesrečne ljubezni.

Izpred sodišča.

Redek vzrok zabodljaja pred sodniki. Lani 16. avgusta je prinesel 28 letni posestniški sin Martin Figet svojemu prijatelju Francu Trdina knjigo in ga je pro-

hotela verjeti, da sem bil jeseni pri misijonu v Šmarju.«

»Kaj? Pri misijonu si bil?«

»Da, k pridigam sem hodil; so mi bile kar po volji, posebno one patra Krištofa.«

Bolnica je od bolesti zaječala, nekaj časa je pomolčala, potem jo je začelo dušiti. Veronika je skočila k nji in jo podprla, da je prišla zopet k sebi. Tedaj je dejala Anzanu, naj jo nocoj pusti samo, ker je potrebna počitka. Rekel ji je nekaj vzpodbudnih in prijaznih besed, potem pa je šel v kamro, kjer mu je Veronika že pripravila posteljo. Drugo jutro se je jagar na vse zgodaj poslovil, obljubil pa je, da bo prej ko mogoče spet prišel. Veronika ga je spremila do hišnih vrat, da bi jih za njim spet zaklenila. Dejala mu je prijazno:

»Na svidenje!«

Ni mu pa podala roke in tudi on ji svoje ni ponudil.

Po sinočnjem razgovoru je Veronika svoje misli o grofovem jagru precej spremenila. Lansko leto je pri misijonu trdno upala, da ga bodo pridige tako prijele, da bo šel k spovedi in bo začel drugo življenje. Ker se ji ti upi niso izpolnili in je bilo kmalu po misijonu čuti zopet vse mogoče o jagru, le do-brega nič, je menila, da je pač čisto že izgubljen in zakrknjen grešnik. Pri včerajšnjem razgovoru pa je spoznala, da misijon le ni šel kar tako gluho mimo njega. Očitno je bilo, da je bil premalo po-

čudni rod, v katerem je toliko dvojčkov.

Celuloza iz abesinske rastline

Italijan dr. Mazzacuratti je začel pridobivati celulozo iz neke rastline, ki je v Abesiniji zelo razširjena in jo tam imenujejo »gina«. Ta rastlina daje posebno dosti te snovi. Gina rase povsod in ji ni treba ne gnojenja ne posebne nege. Upajo, da bo imelo odkritje dr. Mazzacurattija še velik pomen za italijansko industrijo.

Solnata kapelica

V bližini mesta Krakov na Poljskem se nahajajo veliki skladi kamenite soli. V enem teh rogov, 200 čevljev globoko, je solnata kapelica sv. Antona, narejena

sil, naj mu čita iz nje. Ker Trdina ni uslišal prošnje, je potegnil Figet nož in je zabodel prijatelja pod srce. Zabodenemu so komaj rešili v bolnišnici življenje. Figetu je prisodilo mariborsko okrožno sodišče 8. junija eno leto strogega zapor.

Obsojen radi uboja. V Mariboru je bil 12. junija obsojen na štiri leta 25 letni posestniški sin Ludvik Brunčič iz župetincev, ker je 12. februarja s krampom prebil lobanjo sosedu Francu Postraku, ki je kmalu podlegel v bolnišnici poškodbi.

Slovenska Krajina.

Beltinec. Hočemo, da vsa javnost zve, kako smo zagrebeli še zadnjo kost visoko leteče, nizko padle JNS. Dne 6. junija zjutraj se je začelo in končalo zvečer. »šenta celji den,« se bo kdo vprašal. Da ves dan so bile volitve in ves dan smo pokapali »šenta« JNS. Težko smo pričakovali ta dan, nekateri z žalostjo, da padejo, drugi z veseljem, da vstanejo, le mi, zvesti Koroščevi pristaši, z mirno vestjo, katera nas je pripeljala do zmage. JNS pa je doživela tak poraz, da so bili zelo potrjeni. Naša občina, katera ima preko 5000 prebivalcev, je bila predmet skrbi JNS, kaj bo z njo. Na vse kripilje so se trudili, da bi jo dobili pod svojo pest. Toda ni bilo sreče, 900 volilcev je proti 2000 glasno izpričalo, da se zaveda svoje slovenske narodnosti ter da ne mara svoje kože nositi na prodaj za Pucija in druge, temveč prisega zvestobo dr. Korošču.

Se zagoneten umor. Zadnje dni so potegnili iz Mure pri Sp. Bistrici truplo 30 do 35 let starega moškega. Odkrili so na utopljenca več sumljivih znakov, radi katerih je odredilo mariborsko državno pravdnštvo sodno raztelesenje. Komisija je ugotovila, da je nekdo neznancu prebil s topim predmetom lobanjo in ga je nato vrget v Muro. Oblast je uvedla obširno preiskavo.

Neznan utopljenec. Pri Črensovcih je naplavila Mura kakih 50 let starega moškega, ki je bil oblečen v gornještajski jopič. Truplo je bilo kake tri tedne v vodi in je bilo pokopano na črensovskem pokopališču.

Smrt na državni meji. V Križevcih v vinogradih pri Dolini je zadela v noči obmejna patrula

na moškega, ki je hotel prekorajčiti državno mejo po nedovoljeni poti. Kakor hitro je zagledal presenečeni graničarje, se je spustil v beg in se ni zmenil za pozive na sloj. Graničarji so

oddali nanj več strelav, ki so neposlušneža smrtno zadeli. Ustreljen je 47letni Franc Racz iz Sahide na Madjarskem in je imel pri sebi 120 pengö.

Tabor slovenskih fantov in mož v Celju od 27. do 29. junija 1937.

Tabor v Celju se bo vršil pod pokroviteljstvom nadškofa dr. A. B. Jegliča.

Sporod:

V ponedeljek 28. junija: Ob 20 v mestnem gledališču športno-gimnastična akademija s peštrim sporedom. — Ob 21.30 bakijada po mestu in podoknica pokrovitelju tabora, prevz. nadškofu g. dr. Antonu Bonaventuri Jegliču in lavantinskemu vladiki prevz. knezoškofu g. dr. Ivanu Jožefu Tomažiču.

V torek 29. junija, na praznik sv. Petra in Pavla: Ob 5.30 in ob 6 v vseh celjskih cerkvah sv. maše in sv. obhajilo fantov in mož. — Ob osmih sprevod po mestu. — Ob 9.30 pred Marijino cerkvijo pridiga in sv. maša prevz. knezoškofa g. dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Ob 10.30 na istem prostoru slavnostno zborovanje fantov in mož. — Ob 16 na Glaziji javen nastop fantov.

Zveza fantovskih odsekov je sklenila, da se vrše letošnje zvezine tekme za člane in mladce o priliki velikega fantovskega tabora v Celju, in sicer v dneh od 27. do 29. junija. Tekmuje se v telovadbi, lahki atletiki ter v odbojki.

Ministrstvo prometa je dovolilo 50 odstoten popust na vseh naših železnica za čas od 26. junija do 2. julija opolnoči.

Preskrbljeno bo za ceneno prehrano in za skupna pa tudi za privatna prenočišča.

Tabor fantov in mož v Petrovčah preložen

Radi žalovanja za akademikom Rudolfom Dolinarjem je tabor fantov in mož v Petrovčah preložen na 20. junij.

Tabor katoliške mladine na Gomili, najlepši razgledni točki Slovenskih goric, v bližini meje med župnijami Sv. Tomaž, Polenšak, Sv. Lovrenc v Slov. goricah, Sv. Andraž, Sv. Jurij ob Ščavnici in Mala Nedelja, se vrši na Alojzijevo nedeljo, 20. junija. Ob 10 pridiga mil. g. prošta iz Ptuja, blagoslovitev prenovljene Marijine kapele, nato sv. maša z ljudskim petjem. Po službi božji zborovanje katoliške mladine. Govorniki iz Maribora in od Sv. Tomaža. Ob 14.30 litanije pri Vrhnjakovem križu, sedem minut od Gomile proti vzhodu, ob 15 v senčnatem dvorišču g. Ivana Vrhnjak v Senčaku 1 sodobna in pomenljiva igra »Podrti križ«, ki jo uprizori malonedeljsko prosvetno društvo v prid svojemu nameravanemu novemu domu. Nastopijo tudi malonedeljski pevci in godba. Ob slabem vremenu se vse preloži na prihodnjo nedeljo. Mladina poštena, pridni!

Majšperg. V nedeljo 30. maja se je vršil pri nas ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Pomen društva nam je obrazložil g. Kotnik, zastopnik Prosvetne zveze v Mariboru. Starši! Pristopajte v to društvo; pošiljajte vanj svoje sinove in hčere, kajti namen društva je vzgojiti svoje člane v katoliško slovenskem duhu, v duhu poštenosti in treznosti. Želeti je, da bi vsak katoliško zavezni faran bil tudi član Prosvetnega društva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri Sv. Jurju ob Ščavnici bo v nedeljo 20. junija proslava 65 letnice rojaka notranjega ministra g. dr. Antona Korošca. V soboto zvečer bo bakijada, v nedeljo zarana, takoj po rani službi božji, pa pri njegovi rojstni hiši slavnostno zborovanje z govori, deklaracijami itd. Vabimo ne samo domačine, ampak tudi vse sosede in druge, da se te proslave udeležijo v najobilnejšem številu. Zlasti prosimo prosvetne in druge organizacije, da pridejo v nedeljo zarana polnoštevilno in z zastavami. V slučaju slabega vremena bo proslava v Pergarjevi dvorani. Da lahko vsak izvrši svojo krščansko dolžnost, bodo sv. maše ob 5, ob 6 slovesna za slavljenca, ob pol 10 in ob 11.

že leta 1698. Oltar in razne svete podobe na stenah so vse izklesane iz soli. To je edina kapelica take vrste na celnem svetu.

»Zvon pekla«

V kitajski provinci Auvei je visoka gora Silušan, ki jo imajo Kitajci za sveto goro. Na tej gori nameravajo Kitajci, ki so budisti, obesiti velikanski zvon, kateri bo tehtal najmanj 20 ton. Zvon ulivajo kar na vrhu gore. Ko bo zvon ulit, bo najbrž največji zvon sveta. Dvignil ga bodo v poseben stolp, ki ga tudi grade tam zraven. Ko bo zvon v novem zvoniku, bo redno zvonil. S tem zvonom hočejo kitajski budisti, ki imajo vero v peklo, »dramiti duše, ki so v peklu«. Kitajski

učen v krščanskem nauku; morda je prav to glavni vzrok, da ne more najti prave poti. V duši mu mora biti vihar, ta ali ona beseda je pričala o nekem temnem, nemirnem hrepenenju po Bogu.

Ko bi bilo mogoče tega človeka pripeljati k Bogu in ga spraviti na pravo pot krščanskega življenja! Ako bi se grofov jagar spreobrnil, bi bil to silen zgled, ki bi potegnil marsikoga za seboj.

Dolgo je Veronika premišljevala. Potem se je kratko in malo odločila: tega človeka hočem za vsako ceno spreobrniti in napraviti iz njega gorečega kristjana.

Tudi Cenca je bila v svojih mislih več ko navadno pri grofovem jagra. Ni našla miru in je venomer ječala. Večkrat je vprašala Veroniko, kak se ji Anza zdi. Izpočetka je ta odgovarjala bolj na ovinke; ko pa bolnica ni odnehala, je dejala kar naravnost:

»Ljudje vedo malo kaj dobrega o njem povedati, ali vse ne bo res. Da ima nekaj divjega na sebi, tega ni kos tajiti. Ko se bo le spovedal — in gotovo se bo —, tedaj se bo že umiril in bo postal dober človek.«

»Spovedal? — Spovedal?« je zastokala Cenca, potem se je zopet pogreznila v svoje misli.

Neki dan potem je poklicala Veroniko čisto blizu k sebi in ji je rekla boječe:

»Veronika, jaz bi se tudi morala spovedati, pa je tako strašno hudo. Dolgo, dolgo se že nisem.«

»Mati, to je tako lahko kakor nič,« ji je dejala Veronika in se je tako razveselila, da bi bila najrajši zavriskala. »Saj spovednik pomaga in čez pol ure je vse pri kraju — pa boste videli, kako mirni in srečni boste potem.«

»Da, ko bi le pravega spovednika našla!... Z župnikom sva si navzkriž; tega nočem — drugega pa ni ne.«

»Pa pride!« je dejala dekle. »Stric Gašpar mi je včeraj pravil, da gospod župnik v nedeljo odide in ga nekaj tednov ne bo doma. Namesto njega pride pater Valerijan iz Celovca. Patra Valerijana dobro poznam, je bil lansko leto v Šmarju, ko smo imeli misijon. Tako dober je in prijazen! Sama ljubezen ga je.«

Bolnica si je oddahnila. Kmalu pa se ji je lice zopet nagubalo in oči so se ji od skrbi zamračile.

»Strašnega nekaj mi je na srcu, tako strašno, da tega nikomur ne morem povedati,« je zastokala. »Tebi... tebi, Veronika, tebi bi morda mogla povedati... ti bi bila tiho, kajne?«

»To vam prisežem, mati Cenca! Sveto mi je, kar mi kdo zaupa; tega nikomur ne povem. Ali to vam ne pomaga, če se samo meni spoveste.«

»Že, že... saj ti mi lahko svetuješ in tudi pomagati.«

»Pa povejte v božjem imenu!«

»Da, da... Strašen greh sem storila... Anzanu, da, Anzanu,« je sopihala žena; »... ne, danes ti ne